

eenheid
van de maand

CHARLIE-COMPAGNIE 12 PANTSERINFANTERIEBATALJON

DE UITSTRALING VAN DE LEIDING OP DE SOLDATEN IS GROTER DAN MEN DENKT

Tijdens de brigadegeleide bataljonsoefening 'Golden Frog' troffen wij de Charlie-compagnie van het 12^e Pantserinfanteriebataljon Garde Jagers op het oefenterrein Sennelager in de buurt van de Duitse stad Paperborn. Compagniescommandant is kapitein A. Dondorp. De compagnie telt 143 man, verdeeld over drie pelotons en de compagniesstaf. Ieder peloton beschikt over drie gepantserde wielvoertuigen van het type YP-408, de compagniesstaf beschikt over twee 4-tonners, een Landrover en twee motoren. De commandant en diens plaatsvervanger rijden ieder ook in een YP-408. De bewapening varieert van het persoonlijke wapen, het pistool, tot het anti-tankwapen TOW.

De pelotons zaten in hun aangewezen sector en de mannen waren bezig met echt infanteriewerk: het verbeteren van de ingerichte stellingen en het graven van schuttersputten. De meeste gepantserde wielvoertuigen waren met behulp van de pantsergenie ingegraven, het graven van schuttersputten blijft handwerk. Voor het maken van een zogenaamde 'fase I' put zijn 200 zandzakken nodig en 3 m³ zand en een aantal afgestemde ronde palen. Verder moet ongeveer 9 m³ grond met het pionierschopje worden verzet. Afhankelijk van het weer hebben twee man zes à zeven uur nodig om een dergelijke standaardput te maken. Voor het maken van een zogenaamd 'fase II' put moet ongeveer 7 m³ grond méér worden verzet en zijn meer zandzakken en meer palen nodig.

Niet gering

Tijdens een kritische inspectie van de compagniescommandant bleek dat er hier en daar nog wat schoonheidsfoutjes zaten; een enkele man kreeg een compliment. Het blijkt geen geringe opdracht te zijn voor de pelotons om gezamenlijk een grendel te vormen, de verschillende wapens met een groot verschil aan dracht te verdelen en met elkaar te coördineren wat betreft schootsvelden. Ook de onderlinge communicatie moet goed worden afgesproken. De verbindingen per radio, per telefoon via een lijnverbinding of met behulp van een eenvoudig stuk touw tussen de schuttersputten, de waarnemingsposten en de pelotonscommandant. Vooral tijdens deze oefening, waaraan ook een Duits tankeskadron meedeed, was het erg belangrijk dat de pantserbestrijdingsmiddelen van de pantserrupsantitank, de pantserwielantitank en de Duitse Leopard-2 goed op elkaar werden afgestemd.

Prestige

De zogenaamde 'commandobak' van de compagnie stond op een strategische plaats naast de Scharnhorstbunker ingegraven en gecamoufleerd, de compagniesgevechtstrein stond enige honderden meters naar achter tussen de bomen in een soort kom in het

terrein. In het COG-voertuig (COG = compagniesonderhoudsgroep) zat sergeant der eerste klasse P. Brouwer net bij te komen van zijn eerste helivluchtje. Als commandant van de onderhoudsgroep had hij op dat moment niets te doen. Hij maakt er een prestigekwestie van dat alle voertuigen van de compagnie in een goede staat naar de oefening gaan en ook weer allemaal heel terugkeren. Op de heenweg was er wel één komen stil te staan, maar dat bleek een kleinigheidje dat snel was verholpen.

Positief

Een dag later bleek de lokatie van de compagniesgevechtstrein al weer gewijzigd. Nu zaten ze nog een stuk verder naar achter in een klein bosje, dat door vrijwel niemand zonder hulp te vinden was. Compagniessergeant-majoor H. Mohr, zwaaide daar de scepter (met zijn onafscheidelijke grote sigaar!).

Met uitzondering van de specialisten en het dienstplichtige kader, komen de Jagers als burger bij de compagnie en zij moeten door de compagnie zelf worden opgeleid. Met uitzondering van zijn tijd in de rij-instructie is

Kapitein A. Dondorp: 'De onderlinge communicatie moet goed worden afgesproken.'

de CSM vanaf zijn opleiding aan de Koninklijke militaire school in Weert altijd infanterist geweest. Als moeder van de compagnie staat hij tussen de mannen en de commandant in. 'Je moet naar de mannen kunnen luisteren, open staan voor hun problemen en dat vertrouwen dat ontstaat geeft een duidelijke wisselwerking. Er zijn zaken die je zelf met de mannen kunt regelen, maar ik verwijs ze ook wel naar de kapitein. Ik weet niet waardoor het komt, maar ik heb sterk de indruk dat de jeugd van nu positiever tegenover de dienst staat dan die van enige jaren geleden. Misschien door de grote werkloosheid en het feit dat ze hier ergens bezig zijn, of geborgen zijn.

Ik zie dat de meeste soldaten best bereid zijn om veel te geven, zich in te zetten voor hun werk. Vooral tijdens een oefening, zoals hier in Duitsland springen ze er positief uit. Op de kazerne moet je toch steeds corrigerend optreden. Maar, ik ben van mening dat je een goede compagnie soldaten krijgt wanneer je ze vanaf het aller-eerste begin goed opvangt. Daarnaast is het erg belangrijk dat de officieren en het kader een harmonisch

Zes à zeven uur nodig voor het maken van een standaard 'fase I' schuttersput.

geheel vormen. Wanneer dat niet zo is, dan merk je dat direct aan het gedrag van de soldaten. De uitstraling van de leiding op de soldaten is groter dan men denkt.'

Teamgeest

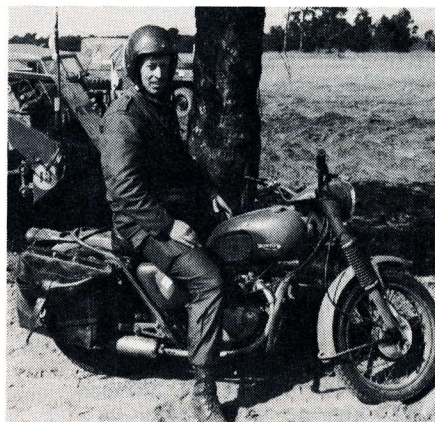
Voor het goed functioneren van de infanteriecompagnie is het van belang dat er onder de mannen een teamgeest ontstaat. Nu is dat de laatste jaren moeilijker geworden omdat veel dienstplichtigen thuis slapen en uiteraard de meeste weekeinden vrij zijn. Maar de Charlie-compagnie organiseert al enige jaren met de Kerstdagen een zogenaamde saamhorigheidsmaaltijd die door iedereen als zeer positief wordt ervaren. Ook tijdens oefeningen tracht men door het houden van een barbecue een bijdrage te leveren aan het vormen van de teamgeest onder de Jagers.

Tijdens oefeningen is een dikwijls gehoorde klacht dat het 'warm eten' niet meer warm is en dat het veel te

laat wordt opgevoerd. Hier in Senne-lager werd het eten voor het gehele 12e Pantserinfanteriebataljon gelijktijdig gekookt. De betrokken foerier haalde het op in gamellen en bracht het bij de mannen. Tijdens deze oefening op dit oefengebied viel het met de klachten nogal mee, omdat er niet zoveel werd verplaatst. Wel werd hier en daar de wens te kennen gegeven om tijdens de broodmaaltijden meer brood en meer beleg te brengen. Buitenlucht maakt hongerig, het graven van schuttersputten kost energie en dan wil er wel een boterham meer gegeten worden.

Oude motormuis

Soldaat E. van der Hoeven uit Spijkenisse was het buitenbeentje van de

Soldaat E. van der Hoeven, motormuis, het buitenbeentje van de compagnie.

Charlie-compagnie. En niet onterecht. Soldaat Van der Hoeven was van lichting 1977-1 en voor de duur van deze oefening op herhaling geroepen. Functie: motormuis. Soldaat Van der Hoeven was niet bijster enthousiast. Bij opkomst bleek het grootste deel van zijn PSU te klein te zijn, er was geen bed voor hem gereserveerd, en zijn motor, een Triumph van 30 jaar oud, was er nog niet. En dan was er tijdens de oefening weinig gelegenheid om te slapen... De boekhouder uit Spijkenisse kon er niet zo veel begrip voor opbrengen. Maar, ondanks alles, op zijn wijze van optreden als motorordannans was niets aan te merken; zeer stipt voerde hij zijn opdrachten uit.

Compagniescommandant kapitein Dondorp zat juist met zijn plaatsvervanger eerste luitenant E. C. M. de Jaeger het gevechtsplan door te nemen toen de Legerkorpscommandant, luitenant-generaal W. J. Loos, op bezoek kwam. Deze liet zich uitgebreid informeren over de gang van zaken binnen de compagnie.

R. H. J. B.

De YP-408's stonden goed gecamoufleerd in de bosrand.

